

Ислом Нури

Биринчи бўлим: Кириш

Атрофингизни ўраб турган ер юзидаги тоғу-тош, хайвонот, ўсимлик, кушлар ва хашаротлар оламига назар ташланг. Уларнинг хаётини саклаб бошқариб турувчи ўта хам нозик конунларни кўряпсизми? Бошингиз узра осмонда сайр этаётган куёш, ой, юлдуз, булутлар ва шамолларга эътибор беринг. Буларнинг хаммаси ўта мустахкам, нозик конун билан ҳаракат қилмаяптими? Ва ҳар бири бизнинг ер куррасидаги хаётимиз учун ўзининг улкан вазифасини адо этмаяптими?

Ўзингиз хакингизда хам ўйлаб кўринг. Аъзойи баданингиз бир-бирига қандай муносиб ҳолда ҳаракат қилапти ва сизнинг тўла саломатлигингизни саклаш учун ўзаро ҳамкорлик қилапти?

Бу ажойиботларни ким яратган? Ва ундаги бир-бирига чамбарчас боғлиқ, мустахкам ва ўта нозик конунлар ким тарафидан ишлаб чиқилган? Ким бу улкан қоинотни кузатиб, бошқариб туради?

Албата, ҳеч бир инсон бу қоинотдаги бирон қилни хам яратмаган, ярата олмайди ва яратишни даъво хам қила олмайди!

Демак, бу махлуқотларни яратган ва уларни назорат этиб турувчи Ягона, Қудратли Яратувчи бор.

Ҳа, У Ягонадир. Чунки агар Ундан бошқа яна бирон яратувчи бўлганда эди, бутун борлик ва осмон конунлари бузилиб кетган бўлар эди. Ана ўша Ягона Яратувчи ҳақ илоҳдир.

Шундай экан бу ҳақиқатга бўйинсунмоғимиз ва Яратувчимиз, Роббимизни тан олмоғимиз, ва Унинг неъматларини эътироф қилмоғимиз, шунингдек Унинг ҳикмат ва марҳаматлар билан тўлиб – тошган ҳидояти олдида бир умр таслим бўлмоғимиз мантиқдандир. Яратувчимиз бизларга тушунмоқ учун ақл ва тўғри йўл танламоғимиз учун эркинлик берди.

Муҳаммад алайҳис-салом сўнггиси бўлмиш пайгамбарлар орқали, ва

Ислом Нури

куръон сўнггиси бўлмиш китобларида Аллох бизларга тўғри йўлни ёритиб кўрсатиб берди.

Энди бизнинг олдимизда икки йўл турибди. Уларнинг бири дунёю охират бахт саодатига элтади. Ана ўша Ислом динидир.

Иккинчиси дунёда зиёнкорлик ва бахтсизликка элтувчи, охиратда абадий азобга йўликтурувчидир. Ихтиёр ўз кўлимизда, кай бирини танлаймиз. Аллох барчамизни тўғри йўлга бошласин. Омийн.

Иккинчи бўлим: ИСЛОМ... Нима учун? Ким учун? Ва қачон? Нима учун Исломни танлаймиз?

Чунки Ислом одамлардан Аллох қабул қиладиган ва рози бўладиган диндир.

Чунки Ислом Одам алайхис-саломдан тортиб то Мухаммад алайхис-саломгача бўлган барча пайгамбарларнинг динидир. Хаммаларига Аллох тарафидан салоту саломлар бўлсин.

Чунки Ислом самовий динларнинг энг сўнггисидир.

Чунки Ислом элчиси – пайгамбари Аллох юборган элчиларнинг энг сўнггисидир.

Чунки Ислом китоби – Куръон осмондан нозил бўлган китобларнинг энг охиргисидир.

Аллох таъоло Оли Имрон сурасининг 82-оятида шундай деб марҳамат қилади: **«Аллохнинг динидан ўзга дин истайдиларми?! Ахир осмонлару ердаги барча жонзот Унга бўйинсуниб турибди-ку! Ўшалар ҳам фақат Унинг Ўзига қайтадилар».**

Ислом кимлар учун?

Хар бир ҳаёт ва ақл неъматидан Аллох баҳраманд қилганлар учун.
Хар бир Аллохнинг неъматларини кўра оладиган кўз эгалари учун.

Ислом Нури

Хар бир Аллохнинг сўзини эшита оладиган кулок эгалари учун.
Хар бир Аллохнинг оятларини тушуниб етадиган акл эгалари учун.
Хар бир мухаббат, шукр ва хамд билан тебранадиган калб эгалари учун.

Сиз учун, мен учун ва Аллох кўнглини иймонга кенгайтиришни хохлаганлаганлар учун.

Исломга қачон кириш керак?

Хозир, эртадан илгари.

Калбингиздаги иймон ундовига итоат этинг!

Дархакикат, бу сизга умрда бир бор келадиган фурсатдир.

Бу олтин фурсатдир. Балки калбингизда бундай лахзалар қайтиб такрорланмас.

Аллохнинг чакиригига кулок солинг. У сизни чакираяпти:

«Илохингиз бир илохдир. Бас, Унгагина бўйинсунингиз! Итоат этувчи зотларга хушxabар беринг!» Хаж сураси, 34-оят.

Учинчи бўлим: Буюк сафар

Исломнинг ҳақ дин эканига каноатланган бўлсангиз, Жоме масжид

ёки Исломни яхши танийдиган ишончли кишиларни кидиринг. У

ердаги масъул шахсларга сиз Ислом динига киришга рағбатингиз

борлигини айтинг. Сиз Ислом динидан қай даражада

каноатланганингизни масъул шахс сўраши мумкин. Сиз бу китобчани ўқиб чиксангиз бўладиган саволларга жавоб бера оласиз.

Мусулмонлигингизни эълон қиладиган кунни таъйин қилганингиздан сўнг масжидга боришдан аввал Исломга кириш нияти билан ювининг.

Агар соч олдириб, энг яхши либосингизни қийиб хушбўй атрлар сепиб олсангиз яна ҳам маъкулрок бўлади.

Ислом Нури

Тўртинчи бўлим: Муслмонлигингизни кандай эълон киласиз?

Исломга кириш учун куйидаги калималарни айтсангиз кифоя килади:
«Ашхаду ан ла илаха илла Аллоху». Маъноси: Хеч кандай хак илох йўқдир, магар Аллох борлигига гувоҳлик бераман.
«Ва ашхаду анна Мухаммадан расулуллох». Маъноси: Ва албатта Мухаммад Аллохнинг элчиси эканлигига гувоҳлик бераман.
«Ва ашхаду анна Ййса абдуллохи ва росулуху». Маъноси: Ва албатта Ййсо Аллохнинг бандаси ва элчиси эканлигига гувоҳлик бераман.
Исломга карши барча диндан безорман. Аллохга иймон келтирдим ва Унинг фаришталарига, китобларига, элчиларига, охират кунига ва такдирга – унинг яхшисию ёмони Аллохдан эканига иймон келтирдим.
Куйидаги ишларда Аллох билан аҳду паймон киламан:
Аллохга хеч нарсани шерик, баробар, деб эътикод килмайман.
Намозни барпо киламан, тўкис адо этаман.
Закотни бераман.
Ўғрилиқ килмайман.
Зино килмайман.
Ўлдириш харом килинган кишиларни ўлдирмайман.
Аллохнинг буйрғидан чикмайман. Мени иймонга йўллаган Аллохга хамду санолар бўлсин.

Бешинчи бўлим: Ислом дини нима?

Ислом уч нарсани ўз ичига олади: Сўз, эътикод ва амал. Сўз – бундан аввалги бўлимда айтиб ўтилган нарсалар.
Эътикод – Аллохга, фаришталарига, самовий китобларга, элчиларга ва киёмат кунига иймон келтирмогингиз, чин калбдан ишонмогингиз.
Амал – намоз, рўза, закот ва хаждир.

Ислом Нури

Олтинчи бўлим: Аллохга иймон келтириш

Аллохни ягона илох – бархак маъбуд, деб ишонамиз. У бизни ва барча нарсаларнинг Робби – парвардигоридир.

Аллох барча нарсаларни яратувчисидир. Ундан ўзга ҳамма нарса банда, ундириб-ўстирилган махлукдир. Шунингдек, улар Аллохнинг мулкидан ҳеч нарсага эгалик қила олмайдилар.

Фаришта ва пайгамбарлар ҳам Аллох яратган бандалардир.

Шунингдек, Исо ва Мухаммад алайҳимас-салоту вассаломлар ҳам Аллохнинг бандаларидир, уларда ҳеч қандай роблик, илохлик хусусиятлари йўқ.

Аллохни «Хай» – тирик ва «Кайюм» – абадий тургувчи ва «Аввал» ундан аввал бирор нарса йўқ ҳамда «Охир» ундан кейин бирор нарса йўқ – Зот, деб эътиқод қиламиз.

У барча товушларни эшитадиган «Самийъ» ва барча нарсаларни кўриб турадиган «Басийр»дир.

У кўп меҳрибон «Роҳман», раҳмли «Раҳим» ва ҳар нарсага кодир «Кодийр» Зотдир. Унинг гўзал исмлари ва олий сифатлари бордир.

Аллох бизларни йўқдан пайдо қилган, деб эътиқод қиламиз. У бизларни энг яхши, бир-бирига жуда муносиб қадди-қоматда яратди.

Бизларга барча неъматни Аллохгина бера олади.

Шунинг учун Ундан ўзга ҳеч қимга ибодат қилмоғимиз жоиз эмас.

Агарчи у Аллохнинг яқин фаришталаридан ёки юборган пайгамбарларидан бўлса ҳам.

Қимки Аллохдан ўзгага намоз ўқиса, сажда қилса ёки Аллохдан ўзганинг номи билан бирон хайвонни сўйса, бу ишларни ибодат, улуглаш мақсадида қилса, ундай киши мусулмон эмас, кофирдир.

Агарчи у тили билан қалимаи шаҳодатни айтса ҳам. Аллох табароқа ва таъоло шундай деб марҳамат қилур: **«Айтинг (эй Мухаммад алайҳис-салом), Албатта намозим, ибодатларим, ҳаёту-**

Ислом Нури

мамотим бутун оламларнинг Парвардигори бўлмиш Аллох учундир. У зотнинг биронта шериги йўқдир. Мана шунга буюрилганман. Ва мен бўйинсунгувчиларнинг аввалиман». Анъом сураси, 162, 163-оятлар.

Ислом якка илохлик дини, у мажусийлардай икки илохлик ёки насронийлардай уч илохлик эмас. Аллох зотида ягонадир, Унинг мулкда ҳам, хукмда ҳам шериги йўқ. Унинг гўзал исмлари ва олий сифатлари бор. Аллох таъоло шундай деб мархамат килади: **«(Эй Мухаммад), айтинг: У Аллох Ягонадир. Аллох (барча хожатлар билан) кўзлангувчидир. У тугмаган ва тугилмагандир. Ва ҳеч ким У Зотга тенг эмасдир».** Ихлос сураси.

Еттинчи бўлим: Фаришталарга иймон келтириш

Аллохнинг фаришталари борлигига, уларни Аллох Ўзига ибодат қилишлари ва буйруқларини бажаришлари учун ҳамда У билан пайгамбарлар ўртасида элчи бўлишлари учун яратганлигига иймон келтирамиз.

Фаришталардан Жаброил исмлиги борки, у пайгамбаримиз Мухаммад алайхис-салоту вассаломга ваҳй олиб келар эди.

Фаришталардан Мийкоил исмлиги борки, унга кор-ёгин ишлари топширилган.

Фаришталардан бири ўлим фариштасидир. Унга кишиларнинг ўлим чогида жонларини олиш топширилган.

Фаришталар Аллохнинг куллари ва уларнинг Аллох хузурида обрў-эътиборлари бор. Шунинг учун биз уларни эъзозлаймиз ва ҳурмат билан ёдга оламиз. Лекин уларнинг биронталарига ҳам сизиниб ибодат ёки дуо қилмаймиз ва уларни Аллохнинг ўгиллари ёки кизлари, деб даъво ҳам қилмаймиз. Балки уларни шундай буюқ

Ислом Нури

хилкатда яратган Ягона Аллохнинг Ўзигагина ибодат киламиз. Аллох таъоло шундай деб мархамат килади: **«Улар (яъни, мушриклар): «Аллохнинг боласи бор», - дейдилар. У зот (бундай тухматдан) мутлако покдир. Йўк, балки (фаришталар) улуғ бандалардир. Улар (фаришталар) Аллохнинг амру фармони билангина амал килиб, У зотдан илгари бирон сўз айтмайдилар. У зот (Аллох) уларнинг олдидаги (киладиган) ва ортларидаги (килиб ўтган) барча ишларни билур. Улар (фаришталар) фақат Аллох рози бўлган кишиларнигина шафоат килурлар. Уларнинг (ўзлари Аллохдан) кўркиб хавф-хатарда турурлар. Улардан биронтаси: «Мен ҳам (Аллохдан) ўзга бир илохман», деса, бас, Биз ўшани жаханнам билан жазолаймиз. Биз барча золим-мушрикларни ҳам ана шундай жазолаймиз».** Анбиё сураси, 26, 27, 28, 29-оятлар.

Саккизинчи бўлим: Самовий китобларга иймон келтириш

Аллох баъзи элчиларига инсонларга етказишлари учун китоблар нозил килган, деб иймон келтирамиз. У китоблар Аллохнинг сўзидан иборатдир. Бу китоблардан бизга куйидагилари маълум:

Иброхим алайхис-саломга берилган сахифалар.

Мусо алайхис-саломга нозил килинган Таврот.

Довуд алайхис-саломга нозил килинган Забур.

Исо алайхис-саломга нозил килинган Инжил.

Мухаммад алайхис-саломга нозил килинган Куръон. Барча пайгамбар ва элчиларга Аллохнинг салоти ва саломи бўлсин.

Таврот ва инжилдаги баъзи нарсалар яхудий ва насронийлар томонидан ўзгартириб юборилган.

Куръон ўзидан аввалги китобларни бекор килади. Ислом ўзидан аввалги динларни бекор килади.

Ислом Нури

Мукаддас китоб – Инжил-Библиядаги Куръонга тўғри келмайдиган хар бир нарса ё ўзгартирилган ёки асли шундай бўлиб, сўнгра Куръон уни бекор килган. Аллох таъоло шундай деб мархамат килади: **«Сизга (эй Мухаммад), ўзидан олдинги китобларни тасдиклагувчи ва у (китоблар) устидан гувоҳ бўлувчи бу китобни ҳақ билан нозил килдик»**. Моида сураси, 48-оятдан.

Аллох таъоло Куръони каримни араб талида нозил килди. Ва уни ўзгартириш ва бузилишлардан саклади. Аллох таъоло Куръони карим хақида шундай деб мархамат килади: **«Албатта бу эслатмани (яъни, Куръонни) Биз Ўзимиз нозил килдик ва шубҳасиз Ўзимиз уни саклагувчимиз»**. Хижр сураси, 9-оят.

Тўққизинчи бўлим: Пайгамбарларга иймон келтириш

Аллох таъоло инсонлар орасидан баъзи шахсларни пайгамбарликка танлаганлигига ва уларни осмон хабарларини қабул қилишга таъйин этганлигига иймон келтирамиз. Пайгамбарлар орасидан расул-элчилар танлади. Уларга шариатларни ваҳй қилди ва уни инсонларга етказиш ва ўргатишни буюрди. Пайгамбарлар ичида «Улул-азм»лари бор. Улар Аллохнинг динига даъват қилган пайгамбарларнинг энг забардастларидир. Улар беш киши: Нух, Иброҳим, Мусо, Исо ва Мухаммад – барчаларига Аллохнинг салоти ва саломи бўлсин. Ислом сизни Мусо, Исо ёки бошқа пайгамбарларни инкор этишга буюрмайди. Балки, аксинча у пайгамбарларга бўлган тўғри иймонни баён этади. Аллох таъоло куръонда шундай деб мархамат килади: **«Сизга (эй Мухаммад), ўзидан олдинги китобларни тасдиклагувчи ва у (китоб)лар устидан гувоҳ бўлувчи бу китобни ҳақ билан нозил килдик. (Яъни, ўзгартирилган ҳақни баён қилгувчи бўлган ҳолда нозил килдик)»**. Моида сураси, 48-оятдан. Аллох таъоло деди: **«Айтинглар (эй мўминлар), Аллохга**

Ислом Нури

ва бизга нозил килинган китобга ва Иброхим, Исмоил, Исхок, Якуб, ва ўша улуг авлодга нозил килинган нарсаларга, Мусо ва Ийсога берилган нарсаларга ва барча пайгамбарларга Роббилари тарафидан берилган нарсаларга ишондик. Биз улардан биронталарини ажратиб кўймаймиз ва биз У Зотга (Аллох таъолога) бўйинсинувчилармиз». Бакара сураси, 136-оят. Энг биринчи пайгамбар башарият отаси - Одам алайхис-саломдир. Энг сўнггиси Мухаммад алайхис-салом, у кишидан сўнг киёматгача пайгамбар бўлмайди. Шунинг учун ҳам у кишининг динлари киёматгача бокий колувчи, ягона ҳақ диндир. У кишининг исмлари Мухаммад, оталари Абдуллох, боболари Абдулмутталиб. Арабларнинг машхур Курайш кабиласидан бўладилар. У қабила Иброхим ва ўгиллари Исмоил алайхимас-салом зурриётидандир. Макка шаҳрида «Фил йили»да (тақрибан 571 милодий йилда) таваллуд топганлар. Кирк ёшга етганларида Аллох у кишига ваҳй юборди. Пайгамбар бўлганларидан сўнг Маккада ўн уч йил ёлғиз Аллохга ибодат қилишга даъват қилдилар. Бу вақт ичида маккаликлар ва бошқа ерликлардан жуда озчилик иймон келтирди. Сўнгра Мадина шаҳрига кўчдилар - хижрат қилдилар ва мадиналикларни Аллохга даъват қилдилар, улар иймон келтирдилар. Хижрат қилганларига саккиз йил бўлди деганда Маккани фатҳ қилдилар. Куръони карим тўла-тўқис нозил бўлиб, араблар Ислом динига кирганидан сўнг олтмиш уч ёшларида вафот этдилар. У кишига Аллохнинг салоти ва саломлари бўлсин.

Ўнинчи бўлим: Охират қунига иймон келтириш

Бу дунёдаги ҳаётдан сўнг бошқа яна бир ҳаёт бор, деб иймон келтирамиз. Агар бу дунёга белгиланган муддат тугаса, Аллох

Ислом Нури

фаришталаридан бирига сур чалишни буюради. У сур чалади ва барча жонзотлар ўлади.

Сўнг у иккинчи бор сур чалади. Шунда Одам алайхис-саломдан тортиб то киёматгача бўлган барча халойик кайта тириладилар ва кабрларидан турадилар.

Сўнгра инсонларни килган амалларига кўра ҳисоб-китоб килиш учун Аллох уларни махшар майдонига тўплайди. Аллохга иймон келтириб, пайгамбарларни тасдиқ этган ва яхши амаллар килган мўминларни Аллох жаннатга киргизади. Улар жаннатдаги неъматлардан бахраманд бўлган холда абадий қоладилар.

Аллохга кофир бўлган, пайгамбарларни ёлгончига чиқарган ва Унинг буйругига итоат этмаган кимсаларни Аллох дўзахга киргизади. Улар дўзахда абадий азобда қоладилар.

Аллохим, Сендан жаннатни сўраймиз ва дўзахдан паноҳ тилаймиз. Омийн.

Аллох таъоло шундай деб марҳамат қилади: **«Бас, кимки тугёнга тушса ва ҳаёти дунёни (охиратдан) устун кўйган бўлса, у холда факат жаханнамгина (унинг учун) жой бўлур. Энди кимки (киёмат куни) Парвардигори (хузурида) туришидан кўрккан ва нафсини хавойи хоҳишларидан кайтарган бўлса, у холда факат жаннатгина (унинг учун) жой бўлур»**. Нозиот сураси, 37, 38, 39, 40, 41-оятлар.

Ўн биринчи бўлим: Ибодатлар - диний амаллар

Исломда амаллар асосан икки қисмга бўлинади:

1- Ибодатлар. Булар намоз, рўза, закот, ҳаж каби Аллох буюрган шариат ва фарзлардир.

2- Ўзаро муомалалар. Бу шахслар орасидаги, оиладаги ва жамиятдаги ҳар қандай муомалаларни ўз ичига олганидек, умумислом миллатига

Ислом Нури

тегишли хаётнинг хамма соҳасидаги фаолиятларни ўз ичига олади. Мазкур фаолиятлар сиёсий, иқтисодий, маданий, конуний, ахлокий бўлсин ёки бир минтакага хос ёки жаҳон микёсида бўлсин, умуман қайси соҳада бўлишидан қатъий назар, у ҳақда исломнинг ўз фикри, ўз ҳукми бор. Хаётдаги муомалаларни Аллохнинг шариатига мувофиқ бажарсангиз, у муомалалар умумий маънода ибодат тусига қиради. Бу кичик китобча исломдаги муомалаларнинг ҳаммасини батафсил баён қила олмайди. Сиз ҳар бир ҳолатда исломий фикр (конун) китобларига ёки ишончли бирор Ислом олимига мурожаат қилишингиз лозим.

Ислом асослари бешта:

- 1- Икки шаҳодат.
- 2- Намоз.
- 3- Рўза.
- 4- Закот.
- 5- Хаж.

Ўн иккинчи бўлим: Икки шаҳодат

Қуйидаги қалималарни дилингизда ишонч ҳосил қилган ҳолда тилингиз билан айтасиз: «Ашҳаду ан ла илаҳа иллаллоҳ». Маъноси: Ягона Аллоҳдан ўзга ибодатга лойиқ ҳеч бир нарса йўқ, деб гувоҳлик бераман. «Ва ашҳаду анна Мухаммадан росулуллоҳ». Маъноси: Ва албатта Мухаммад алайҳис-салом Аллоҳ томонидан юборилган пайгамбар – элчи, деб гувоҳлик бераман.

Ўн учинчи бўлим: Намоз

Бир кеча – кундузда беш вақт намоз ўқийсиз.

- 1- Бомдод (Субҳ) намози. Икки ракаат фарз. Вақти тонг отгандан то

Ислом Нури

куёш чиккунча.

2- Пешин намози. Тўрт ракаат фарз. Вакти туш пайтида куёш кун ботиш томонга мойил бўлганидан бошлаб, то хар бир нарсанинг сояси ўзига икки баробар бўлгунча.

3- Аср намози. Тўрт ракаат фарз. Вакти пешин намозининг вакти тугагандан сўнг то куёш ботгунча.

4- Шом намози. Уч ракаат фарз. Вакти куёш ботгандан сўнг то осмондаги кизил шафак йўколгунча. (Куёш ботгандан сўнг тақрибан бир соат ўн беш минут давом этади).

5- Хуфтон намози. Тўрт ракаат фарз. Вакти шом намози вакти тугагандан сўнг то кечанинг ярмигача, тонг вақтигача чўзилиши ҳам мумкин.

Ўн тўртинчи бўлим: Тахорат

Мусулмон киши намоз ўқиётганда покиза ва озода бўлмоги вожибдир.

Покланиш икки турли бўлади:

1- Тахорат (кичик покланиш).

2- Гусл - ювиниш (катта покланиш).

Тахорат куйидагича қилинади:

Тахоратни намоз учун, деб (дилингизда) ният қиласиз. «Бисмиллаҳ» дейсиз.

Тахоратга ярайдиган, покиза сув билан икки қўлингизни ошигигача ювасиз. Сўнг оғзингизни гар-гара қилиб чайқайсиз. Кейин бурнингиз ичига сув тортиб пурқаб, чиқариб ташлайсиз.

Юзингизни ювасиз.

Икки қўлингизни тирсақлари билан қўшиб ювасиз. (Ўнг қўлдан бошлайсиз).

Қўлингизни сув билан хўллаб, бошингизга ва қулогингизга масх тортасиз.

Ислом Нури

Икки оёгингизни тўпиги билан кўшиб ювасиз. (Ўнг оёгдан бошлайсиз).

Икки калимаи шаҳодатни ўқийсиз.

Бир бор таҳорат қилгандан сўнг токи таҳорат бузилмагунча яна янгидан таҳорат қилиш вожиб эмас.

Ухлаш, инсоннинг олди ёки орқа йўлларида нажосат ёки хаво чиқиши каби нарсалар таҳоратни бузади.

Гусл - ювиниш.

Мусулмон киши куйидаги ишлардан биронтаси рўй берса гусл қилади: Табиий бирон сабабга кўра маний чикса.

Жинсий алоқа қилса.

Аёл кишининг хайз қони тўхтаса. (Хайз одатда аёллардан ҳар ойда келадиган қондир).

Шунингдек нифос қони тўхтаса. (Аёллардан тукқандан сўнг келадиган қонни нифос қони, деб аталади).

Гусл покиза сувни баданнинг ҳаммасига етказишдир. (Кулок, бурун, оғиз ҳам шу жумладандир).

Таяммум (қурук покланиш).

Таҳорат ёки гуслга сув топилмаган ҳолда таяммум қиласиз.

Шунингдек, касаллик ёки бошқа бирон узр сабабли сув истеъмол қила олмасангиз ҳам таяммум қиласиз.

Таяммумни куйидагича қиласиз:

Икки кафтингизни покиза тупрокка урасиз.

Сўнг икки кафтингизни юзингизга суртасиз.

Сўнгра икки кафтингизни кўлингизга суртасиз. (Ўнг кўлдан бошлаб).

Ўн бешинчи бўлим: Намозни қандай адо этасиз?

Намозни масжидда, мусулмонлар жамоати билан адо этишингиз афзал. Ана шунда қатта савобга эга бўласиз ва улардай тўғри намоз ўқишни тезда ўрганиб оласиз.

Ислом Нури

Ёлгиз ўзингиз бўлсангиз намозни куйидагича адо этасиз:

Аъзойи баданингиз, кийимларингиз ва жойнамозингизнинг покиза эканига ишонч хосил килинг.

Кибла томон юзландинг. (Кибла мукаддас Макка шаҳридаги Ал-Харам масжидининг ўртасида жойлашган Каъбадир).

Кўлингизни кулок юмшоги баробарига кўтариб, «Аллоху акбар», дейсиз.

Икки кўлингизни кўксингиз устига кўйинг, ўнг кўл чап кўл устида туради.

Аввал санони ўкиб, сўнг Фотиха сурасини ўкинг.

«Аллоху акбар», деб олд тарафга эгилиб рукуъ киласиз. Рукуъ холатида икки кўлингиз билан тиззангизни ушлаб, белингизни бир текис килиб турасиз. Рукуъда уч марта «Субха-а-на роббиял азийм», дейсиз. Сўнгра «Самиъаллоху лиман хамидах, роббан-а-а лакал хамд», деган холда бошингизни кўтарасиз.

Сўнгра «Аллоху акбар», деб саждага борасиз. Сажда холатида пешона, бурун, икки кафт, тиззалар ва оёк бармоклари ерга тегиб турмоги лозим. Саждада уч марта «Субха-а-на роббиял аъла», дейсиз. Сўнг такбир айтиб - «Аллоху акбар», деб ўтирасиз ва бир марта «Роббгифир лий вархамний», дейсиз. Сўнг такбир айтиб иккинчи бор сажда киласиз ва яна уч марта «Субха-а-на роббиял аъла», дейсиз.

Мазкур амалларни бажариш билан бир ракаатни тамомлаган бўласиз. Шундан сўнг «Аллоху акбар», деб кайта тик туриб, иккинчи ракаатни хам худди аввалгидай адо этасиз.

Иккинчи ракаатни тамомлаганингиздан кейин ўтириб, Ташаххудни ўқийсиз «Аттахийя́ ту лилла́ хи вас-солава́ ту ват-тоййиба́ т, ассала́ му алайка айюхан-набийю ва рохматулло́ хи ва барока́ туху, ассала́ му алайна́ ва ала́ иба́ диллахис-солихи́ йн, ашхаду анла́ ила́ ха иллалло́ ху, ва ашхаду анна Мухаммадан абдуху ва росулух»
Маъноси: «Барча кутловлар, дуолар ва ширин сўзлар Аллох учундир.

Ислом Нури

Эй пайгамбар сенга салом бўлсин, ва сенга Аллохнинг раҳмати ва баракотлари бўлсин, бизларга ва Аллохнинг солих бандаларига салом бўлсин, Аллохдан ўзга ҳақ маъбуд йўқ деб гувоҳлик бераман ва Мухаммад -саллалоҳу алайҳи ва саллам- унинг бандаси ва элчиси деб гувоҳлик бераман». Кейин салавот ўқийсиз: «Аллохумма солли ʼала Мухаммадив- ва ала а ʼли Мухаммад, кама ʼ соллайта ʼала Иброҳима ва ʼала а ʼли Иброҳим иннака Хамидум-Мажид. Аллохумма борик ʼала Мухаммадив- ва ʼала а ʼли Мухаммад, кама ʼ борақта ʼала Иброҳима ва ʼала а ʼли Иброҳим иннака Хамидум-Мажид». Маъноси: «Эй Аллох Иброҳимга ва Иброҳимнинг аҳлига салот йўллаганинг каби Мухаммадга ва Мухаммаднинг аҳлига салот йўллагин, албатта сен макталган улуг зотсан Эй Аллох Иброҳимга ва Иброҳимнинг аҳлига баракот берганинг каби Мухаммадга ва Мухаммаднинг аҳлига баракот бер, албатта сен макталган улуг зотсан». Сўнгра дуо ўқийсиз: «Аъзузу биллаҳи мин аза ʼби жаҳаннам ва мин аза ʼбил-кабри ва мин фитнатил-махё ʼ вал-мама ʼт ва мин фитнатил-масийхид-дажжа ʼл» Муслим ривояти. Маъноси: «Жаҳаннам азобидан, қабр азобидан, ҳаёт ва мамот фитнасидан ҳамда масийхид-дажжол фитнасидан Аллохга илтижо қиламан». (Китобнинг охирида ташаххуд, салвот ва дуолар зикр этилган).

Сўнгра ўнг томонингизга «Ассаламу алайкум ва роҳматуллоҳ», деб салом берасиз. Сўнгра чап тарафингизга «Ассаламу алайкум ва роҳматуллоҳ», деб салом берасиз.

Бомдод намозини шу тарзда адо этасиз. Чунки у икки ракаатдан иборат. Пешин намози тўрт ракаатдан иборат бўлганлиги учун иккинчи ракаатдаги ташаххуддан сўнг салавот ўқимасдан туриб кетиб, яна икки ракаат давом этдирасиз. Сўнгра охирги, тўртинчи ракаатда ўтириб ташаххуд, салавот ва дуони ўқиб салом берасиз.

Аср ва хуфтон намозлари ҳам худди пешин намозидай адо этилади.

Шом намози эса уч ракаат, шунинг учун иккинчи ракаатда ташаххуд

Ислом Нури

Ўқигандан сўнг туриб яна бир ракаат давом эттириб намозни якунлайсиз.

Нима учун намоз ўқиймиз?

Мусулмон киши намозни Аллох буюргани учун Аллохга ибодат қилиш ва сизгиниш мақсадида адо этади. Дарҳақиқат, намоз инсонлар адо этадиган, Аллохга суюмли бўлган ибодатларнинг энг улугидир.

Бизларни Аллох энг чиройли шакл-шамойилда яратганлигининг шукронасига намозни адо этамиз. Бизларни Исломга йўллаганининг шукронасига намозни адо этамиз. Аллохнинг сўзи бўлмиш Куръон билан Аллохга намозда муножот қилиш учун уни адо этамиз.

Аллохни унутмай, доимо ёдда тутишимиз ва ҳаёт ташвишлари билан Унинг буйруқларини унутмаслигимиз учун намозни адо этамиз.

Аллохга дуою илтижолар қилишимиз ва ҳаётнинг қоронғу-зулматларида ҳақ йўлдан адашмаслигимиз учун Ундан мадад, тавфик ва доимий хидоят сўраш учун намозни адо этамиз.

Қалбимиздаги Аллохга бўлган мухаббат ва Ундан кўрқув янада зиёда бўлиши натижасида ҳаёт йўлимиз давомида Ислом динида ва унинг шариати ва одобларида мустаҳкам қолишимиз учун намозни адо этамиз.

Адо этаётган намозимизнинг савоби эвазига Аллох гуноҳларимизни кечишини умид қилиб намозни адо этамиз.

Киёмат куни Роббимизга ёруғ юз билан йўлиқиб, неъматларга тўла жаннатда тайёрлаб қўйган мукофотлар билан шод-хуррам бўлмоқ учун намозни адо этамиз.

Намоз мусулмон учун чиникиш ва юксалиш омилидир. Агар у намозни тўла адо эта олса, ҳаётининг жисмоний, ахлокий, рухий ва бошқа соҳаларида катта ютуқларга эришади. Масалан: Покизалик, саломатлик, кундалик тартиб, жамиятдаги ўзаро биродарлик,

Ислом Нури

баробарлик, хамжихатлик ва бошкалар.

Ўн олтинчи бўлим: Закот

Закот сўзи арабча бўлиб ўсиш ва покланиш маъноларини англатади. Исломда закотнинг маъноси камарий таквимга кўра хар йили шахсий жамгармангиздан куръон таъйин килган эзгу ишлар учун муайян микдорни бермогингиздир.

Камарий таквим хисобига кўра бир йил мобайнида сиз 85грамм тилла ёки унинг кийматича (бугунги кунда тақрибан 1000 америка дўлларига тўғри келади) пулга эга бўлсангиз, ундан 2.5 фоизини закотга чиқармогингиз керак.

Закот бериладиган кишилар: Мусулмонлардан бўлган факирлар, мискинлар, сафаридан узилиб колган мусофирлар, карзи кўпайиб кетиб, тўлашга курби етмай колган кишилар, Исломга кириш эхтимоли бор кишиларни рағбатлантириш учун. Шунингдек, Аллох йўлида - даъват ва жиходга берилади.

Шунингдек, кўлингизда савдо учун ажратилган моллар бўлса ва унга бир йил ўтган бўлса, унинг кийматини аниқлаб ундан 2.5 фоизини закотга чиқарасиз.

Чорвалар, дехкончилик хосиллари ва бошка закот чиқариладиган нарсаларни ва уларнинг закот микдорини билиш учун бирор олим ёки исломдаги закот илмига оид китобларга мурожаат қилишингиз мумкин.

Нима учун закот берамиз?

Закот беришдан бўлган мақсадимиз Аллохга ибодат қилишдир. Чунки Аллох бизларни закот беришга буюрган ва У садака берувчиларни яхши кўради.

Ислом Нури

Аллох бизларни бадавлат килиб кўйгани ва уни халолдан топишга муваффақ килиб кўйганининг шукронасига закот берамиз. Факир ва мискинларга молларимиздан сарф этиб, ёрдам килиш ва хожатмандларнинг хожатини равон килиш мақсадида закот берамиз. Исломий жамиятни тузатишда ўз хиссамизни кўшиш мақсадида закот берамиз.

Ёр юзида исломий даъватнинг тарқалишида ҳамкорлик килиш мақсадида закот берамиз.

Ўзимизни бахиллик, кизганчилик ва очкўзлик каби иллатлардан поклаш мақсадида закот берамиз. Шунда биз молларимизга хакикий эга бўламиз, акс холда унинг қулига айланамиз.

Молни касб килиб топаётганимизда қиладиган ножўя хатти харакатларимиздан тозаланиш учун ҳам закот берамиз. Шунда Аллох молларимизни асраб, унга барака ато этади. Аллох бизга охиратда закот эвазига ундан яхшироқ ажр бериши учун закотни адо этамиз.

Орамиздаги мухтожларни хасад, кўролмаслик каби иллатларга гирифтор бўлиб қолишдан асраш учун закот берамиз.

Жамиятимизни бойлар ва камбагаллар табакасига бўлиниб қолишдан химоя килиш ва иқтисодий кийинчиликни бартараф этишга ўзимизнинг муносиб хиссамизни кўшиш мақсадида закот берамиз.

Закотни исломий закот уйларига ёки закотни тўплаб, шаръий ўринларига сарф этувчи ишончли исломий жамиятларга беришимиз мумкин.

Ушбу калимани ўтган хаётида насроний (христиан) динида бўлган киши айтади. Чунки у ўтган хаётида Ийсо Аллохнинг ўгли деб эътиқод қилган. Аввалда бундан бошқа динда бўлган ёки биронта динда

Ислом Нури

бўлмаган киши бу шаҳодатни айтмайди.

-Улар билан тасанно айтиш фақат Аллохга лойик бўлган сўзлар ва мактовлар. Уламоларнинг баъзиси деди: «аттахийа'ту» тил билан килинадиган ибодатлар, «ассолава'т» бадан ибодатлари, «аттоййиба'т» моддий садакотлар. (сунани Аби Довудга шарх килиб ёзилган «авнул-маъбуд» китобидан).

-Маъноси Аллох билан химоялантириш, (химоясини Аллохга топшириш) «ас-салом» Аллохнинг исмларидан бири, «ассаламу алайка» нинг маъноси: Аллох сенинг хомийинг ва сакловчинг бўлсин дегани.

- Аллохнинг пайгамбарига салавати: унга бўлган саноси ва улуглашидир. Бу Аллохнинг салоти ҳақида айтилган маъноларнинг энг яхшисидир.

- ибн Дакик ал-Ийд деди: «Хаёт фитнаси инсонга хаёти давомида дуч келадиган дунёга, шахватларга ва нодонликларга мубтало бўлишидир. Буларнинг энг каттаси эса Аллох сакласин ёмон оқибат билан вафот килиш. Мамот фитнасидан ўлим олдидаги фитна мурод бўлиши мумкин, унинг мамотга изофа килиниши фитнанинг мамотга якин бўлганлиги учундир. Агар шундай дейилса хаёт фитнасидан мурод бундан аввалгилари бўлади. Мамот фитнасидан мурод қабр фитнаси бўлиши ҳам мумкин. Чунки уларнинг қабрларида фитналанишлари саҳих ҳадисларда келган.

- Бу микдорни шариатда нисоб дейилади. Сиз эга бўлган нарсалар бундан зиёда бўлса, унинг умумий кийматидан 2.5 фоизини закотга чиқарасиз.